

1918 podelila služba hišnega oskrbnika — v modernih poslopih Šeiblovih. Na dvorišču istega poslopja je takšen nered in nesnaga, da si bodo morale stranke kmalu postaviti most čez dvorišče, kadar gredo po vodo in v drvarnico. Opozarjamo g. Majcena, da naj bolj točno izvršuje svoje dolžnosti hišnega oskrbnika po pravilu hišnega reda — oziraje se na zdravstvene zadeve. Ako oskrbniku niso znana pravila, naj si jih nabavi in po pravilih hišnega reda izvršuje svoje dolžnosti.

Pojasnilo o zdravstvenem okrožju „mesto Ormož“ (k dopisu iz mestnega sosveta izza dne 9. t. m.) Da se ublaži eventualno nerazpoloženje prebivalstva napram centralnim zdravstvenim uradom radi dozdevne pristranosti glede oskrbi za javno zdravstvo, si usojam kot zdravstveni poročevalec za polit. okraj Ptujski podati sledeče pojasnilo. Koj po preobratu se je uvidelo, da je za mesto Ormož nepotrebno lastno zdravstveno okrožje, saj je bilo pod bivšo avstrijsko apravo ustanovljeno bolj iz nemško-nacionalnih ozirov, nego vsled resnične potrebnosti. Torej se je predlagalo, da se opusti zdravstveno okrožje Ormož ter priklopimemo enemu izmed sedanjih zdravstvenih okrožij, bodi okrožju okolica Ormož bodi okrožju Sv. Tomaž pri Ormožu. Razne ovire so onemogočile izvedbo predloga. Po preobratu je bilo od obeh imenovanih zdravstvenih okrožij zasedeno le zdravstveno okrožje Sv. Tomaž. Gospod okrožni zdravnik je obolel, moral se je podvreči težji očesni operaciji ter še do danes ni prav okreval. Kakor morda znano, se je po preobratu zelo razširjala epidemija osepnic v polit. okraju ptujskem. Primanjkovalo je zdravnikov na deželi (zdravstveno okrožje Ormož-okolica se je še-le leto pozneje zasedlo.) Zato se ni zdelo opravičeno, da se je zdravniku za mesto Ormož poverila naloga, da za časa obolenja gosp. tovariša opravlja posle za zdravstveno okrožje Sv. Tomaž. Toliko človekoljubja se vendar posedamo, da slovenskega zdravnika, ki je dolgo vrsto let služboval na deželi in končno obolel, v znak zahvale ne posadimo kratkomalo na cesto, ko se ni rešeno penzijsko vprašanje okrožnih zdravnikov. Zdravstveno okrožje za mesto Ormož obstoja sicer na papirju, ne pa v istini. Toliko v pojasnilo, da se ne bode napačno tolmačil „lüksus“ za javno zdravstvo na deželi. Niso mi sicer znani izdatki mesta Ptuj za zdravnika, zdi se pa, saj ako presojam „mastne“ stalne prejemke uradnih zdravnikov — celo onih, ki baje neupravičeno komulirajo službe in dohodke, da se obupni gmotni položaj mesta Ptuj ne bode posebno popravil z razbremenitvijo postojanke mestnega zdravnika. Ali se naj zares razširi velepomembni izrek o štedljivosti, da je treba pričeti štediti nele pri vžigalicah, temveč tudi pri zdravniških plačah. Dr. Vladimir Vrečko, okrajni zdravnik.

Ptujski „Sokol“ priredi na pustni torek plesni venček, h kateremu so tudi maske v kostumih dobrodošle in sicer v društvenem domu. Opozarjamo na to vsa tukajšnja društva v blagohotno ravnanje. Natančnejša obvestila še slede.

Občni zbor ptujkega Sokola se vrši v nedeljo dne 30. t. m. ob 14. uri v Narodnem domu in se natančnejši spored še objavi.

Središče. V našem do sedaj narodnem trgu imamo trgovca z lesom in svinjami, kateri ni posebno naklonjen našim slovenskim trgovcem, kakor kaže sledeči slučaj: Tvrdba „Petovia“ iz Ptuja je nastavila našega narodnega trgovca za nakupovanje kož, kar pa ni bilo po volji prej navedenemu, vsled česar je prigovarjal potniku tvrdbke „Petovia“, da naj temu „revežu“ odvzame nakupovanje kož, ker se ga bodo itak odgnalo in naj raje izroči to tukajšnji židovski tvrdbki F. Res je, da zaupnik tvrdbke „Petovia“ ni lastnik vile in ne vemo, iz katerega vzroka je g. D. proti našim narodnim trgovcem in s kakim namenom podpira naše židovstvo, vendar bi mu svetovali, da v prihodnje opusti take stvari, ker bi mu drugače prihodnjič temeljito izprašali njegovo trgovsko vest, kar bi mu mogoče ne bilo najbolj ljubo.

Iz Macedonije. Vsem čitateljem in čitate-

ljicam Vašega lista želimo vsi slovenski fantle, kateri se nahajamo v daljni Macedoniji, srečne in vesele božične praznike, kakor tudi veselo „novo leto“. Spomnite se tudi nas ob teh veselih praznikih, posebno Ve slovenska dekleta in spomnite se tudi Ve tolikokrat na nas, kakor mi na Vas in ostanite nam zveste do tedaj, da se povrnemo nazaj v domači kraj. Vas vse pristrčno pozdravljajo slovenski fantje orožniki: Podnarednik Rudolf Koren iz Hajdine, Orožnik Ivan Furek iz Zatoličja, Kaplora Ivan Jurjevič in Anton Havzer iz Prekmurja, Orožnik Ivan Rus iz Krapinskih toplic, vsi pri orožnikih 2 voda 7. čete I. Bat. II. Žand. brigade u Rostosu, Macedonija.

Mariborska pukovska okružna komanda je z odlokom z dne 28. decembra 1920, št. 1193 sledeče odredila: Vsi rezervni in črnovojniški oficirji in vojaški uradniki iz bivše avstro-ogrske in belgarske armade, kateri so naši državljani in kateri do sedaj še niso prosili za sprejem v skupno vojsko kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se pozivljajo, da vložijo svoje tozadevne prošnje najpozneje do 1. februarja 1921 pri najbližnji pukovski okružni komandi, katera da v zadevi tudi vsa potrebna pojasnila.

Sv. Bolfenk na Kogu. Na Silvestrovo je priredilo tukajšnje bralno društvo „Lipa“ po dolgem času zopet gledališko predstavo, kateri je sledila prosta zabava v gostilni Rau. Večina starejših ljudi je šlo po gledališni igri domov, a ostali, posebno mladina se je pošteno zabavala. Nesreča je hotela, da se je domov grede izvršil uboj, katerega je izvršil sin zagrizenega klerikalca in župnikovega najboljšega prijatelja in somišljenika. Zato je g. župnik v nedeljo rohnol prižnice, da je nesrečnega slučaja krivo bralno društvo, zabavni večer itd. Kot odgovor na njegovo smešno trditev, da je tega kriva veselica, mu odgovarjam sledeče: Ako bi stariši pustili, oziroma pošiljali svojo šoli odraslo mladino v izobraževalno društvo, da bi se tako privadili poštenu, koristni in zabavni človeški družbi, bi sploh do takih žalostnih slučajev uboja ne prišlo. To se pa vidi iz tega, da ta nesrečni fant ni bil član nobenega društva, prepuščen popolnoma sam sebi in pomanjkljivi odgoji starišev, kakor že omenjeno, ki so pristaši kmetske zveze. Pred kakimi 40 timi leti je bilo pri Bolfenku res tako, ako si šel zvečer čez Bolfenk in si se slučajno srečal s fanti in si rekel dober večer, si hitro dobil zaušnico in ako nisi rekel nič, isto tako, toda takratni bolfenski rodoljubi, posebno ko je prišel, danes že pokojni g. naduč. Slanc, so začeli težko in neprecenljivo delo za izobrazbo. Po zaslugi teh, posebno g. naduč. Slanca, kateri ni zapustil mladine po izstopu iz šole, se je ustanovilo bralno društvo „Lipa“, nabavili smo si oder za gledališčne igre, uredili lepo knjižnico, ustanovilo se je pevsko društvo, katerega so radi izbranega, krasnega petja visoko cenili tudi v drugih krajih. Tako so se pomaloma pri Bolfenku razmere ublažile, fantovska razsajanja so popolnoma izginila in Bolfenk je bil daleč na okrog znan kot kulturni in prijeten kraj. Prišla je nesrečna vojna. Z njo se je ukinilo delo čitalnice in tako je med tem časom zrasel mladi narod, kateri ni imel tiste sreče, da bi se lahko po izstopu šole dalje izobraževal. To vse so videli stari delavci na tem polju in so začeli z vsemi močmi, da se pomore med vojno zrasli mladini do poštene krajevne izobrazbe. Zato se je obnovila knjižnica, se prirejajo gledališčne predstave in zabavni večeri. Sicer to naš gospod župnik ve prav gotovo, toda hotel si je stresti jezo radi propale svoje stranke pri zadnjih volitvah. Svetujemo pa g. župniku, da naj rajši dela v občini blagor ter se naj drži verskih stvari, kakor se pa valja po razvalinah klerikalizma. Bolfenčan.

Politične vesti.

Dr. Ivan Tavčar je vsled bolezni, katera se mu je z vošnjami v Beograd še poslabša-

la, dne 10. t. m. s posebnim pismom na volilce odložil mandat. Na njegovo mesto pride prof. Jos. Reisner.

Kneževsko-nemške spletke. Planina na Notranjskem je po rapališki pogodbi prisojena Jugoslaviji. Knez Windischgratz in od nje ga odvisni planinski nemčurji pa so v zvezi s karabinerji sklenili doseči nekak plebiscit prebivalstva za Italijo. Za 31. dec. so pozvali vse posestnike Planine v obč. pisarno in zahtevali, naj izjavijo, kam hočejo pripadati, ali pod Jugoslavijo ali pod Italijo. Seveda so soglasno podpisali za Jugoslavijo. Upamo, da bo naša vlada spletkam kneza Windischgratza, čim zasede ozemlje, energično napravila konec.

Radičeva stranka je na posvetovanju, katerega se je udeležilo 47 strankinih poslancev, sklenila, da ne gre v ustavotvorno skupščino.

Zopetna seja konstituante. V sredo je bila prva seja konstituante po božičnih praznikih. Udeležile so se je vse stranke razen komunistov in Radičevcev. Predsednik se je v iskrenem nagovoru spominjal umrlega finančnega ministra Koste Stojanovića in povdarjal njegovo neumorno delo za državo.

V petek 14. januarja slavnostna otvoritev konstituante. Vlada je sestavila končni program za to sejo. Prestolni govor prečita regent Aleksander.

Izpopolnitev vlade. Ministrski predsednik Pašić se še vedno pogaja z muslimani in zemljoradniki, ki bi naj vstopili v vlado. Zemljoradniki izjavljajo, da bodo podpisali vlado pri njenem ustavnem delu, drugače pa hočeje imeti proste roke.

Italijani se umikajo z zasedenega ozemlja. Polagoma zapuščajo italijanski legionarji in redna vojska kraje, ki pripadejo Jugoslaviji. Naše čete prihajajo v te kraje. Ljudstvo naše čete iskreno pozdravlja kot svoje rešitelje.

Amerika se umika iz Evrope. Neurejene razmere v Evropi Amerikancev nič kaj ne vlečejo, da bi še dalje sodelovali pri ureditvi evropskih razmer. Amerikanci imajo sicer silo blaga, a evropski denar ne zaleže dosti. Zato krize tam in pri nas.

Neugoden gospodarski položaj v Avstriji. Avstrija tiska sicer vedno nove bankovce, a ti tudi vedno izgublajo svojo vrednost. V Curihu dajo za 100 avstrijskih kron še samo en frank. Nasproti pa raste vrednost našega denarja. Za 1000 dinarjev dobiš na Dunaju že 1860—1880 avstrijskih kron. Primanjkljaj v avstrijskem proračunu znaša nič manj nego 13 milijard avstrijskih kron.

Razno.

Nove pošne znamke pridejo v promet. S sklepom ministrstva za pošto in brzojav se bodo izročile prometu nove znamke, izdelane v Ameriki, dne 16. januarja. Nove znamke so visoke 25 mm, široke pa 21 mm ter imajo sliko kralja in regenta. Znamke za 2 pari so izdelane v rjavi barvi, za 5 par v zeleni, za 10 par v rdeči, za 15 v vijolčasti, za 20 par v temnosivi, za 25 par v modri, za 50 par v olivni, za 60 par v narančasti barvi. Znamke za en dinar so v narančasti barvi, za 2 dinarja v olivni, za 4 dinarje v temnozeleni, za 5 dinarjev v rožnati in za 10 dinarjev v rjavi barvi.

Znamke po 5 par so zmanjkale. Zato se smejo do preklica v notranjem prometu na tiskovinah uporabljati na polovico diagonalno prerezane 10-parske znamke in sicer na enem izvodu samo ena taka.

Nove pošne znamke, ki so naročene v Ameriki stopijo v promet 15 jan., sedanje bodo se smele porabljati še do 15. aprila.

Število finančnih stražnikov se bo v Sloveniji znatno pomnožilo.

Naredba o pokojninah bivših avstrijskih uradnikov v Jugoslaviji izide, kakor čujemo, te dni. Kakor znano, je mirovna pogodba z avstrijsko republiko določila samo, da je ta država odvezana dolžnosti plačevanja po-